

זוהר פרשת פקודי (רלו ע"א)

אמר לו רבי שמעון בוא ואודיעך סוד אחד, ולא ניתנה רשות לגלות מלבד לאותן קדושים עליונים

אמר רבי אלעזר כל זמן שצד הקדושה שולט, צד הטומאה אינו יכול לשלוט ונכנע לפניו, וזהו שלמדנו כל זמן שירושלים תהיה מלאה, צור הרשעה תהיה חרבה.. (שם רלו.) אמר לו רבי שמעון בוא ואודיעך סוד אחד, ולא ניתנה רשות לגלות מלבד לאותן קדושים עליונים, בוא וראה למקום הזה שהוא רוח הטומאה נתן לו הקב"ה שליטה לשלוט בעולם בכמה צדדים, ויכול להזיק, ואין לנו רשות לנהוג בו בזיון, ונצרך להשמר ממנו שלא יקטרג עלינו בתוך הקדושה שלנו, ועל כן יש לנו סוד אחד שאנו צריכים לתת לו מקום קטון בתוך הקדושה שלנו, שהרי מתוך הקדושה יוצאת שליטתו.

אשרי חלקו מי שיכול להשמר שלא יזכרו עונותיו למעלה ולא ישקיפו עליו להרע ונצרך בתוך סוד התפילין להצניע שיערה אחת של עגל שתצא לחוץ ותהיה נראית, שהרי חוט השערה זו לא נטמאת מלבד אם תתחבר השערה להעשות כשעורה, אבל פחות מזה אינה נטמאת, ואותה השערה נצרך להכניסה בתוך קדושה העליונה שלנו ולתת לה מקום, כדי שלא יהיה קטרוג עלינו בקדושה שלנו, ולכך תצא מאותה השערה לחוץ שתהיה נראית, כי כשיראה לאיש הזה בקדושה העליונה, וחלקו נשתתף שם, אז לא יקטרג עליו ולא יוכל להרע לו למעלה ולמטה, שהרי נתן לו מקום, ואם אין נותנים מקום לחלק ההוא בתוך קדושה הזאת יכול להרע לו למטה, ועולה ומקטרג עליו למעלה ואומר, פלוני שהוא מתקדש עכשיו עשה כך וכך ביום פלוני וכך הם חטאיו, עד שמגיע דין על איש ההוא ונענש על ידו, וכך היו ישראל עושים שהיו יודעים סוד הזה, כאשר התחילו להתקדש בקדושה העליונה ביום הכפורים היו מסתכלים מיד להתחלק למקום ההוא, ולתת לו החלק ביניהם, כדי שלא יהיה נמצא מקטרג עליהם ואל יבוא להזכיר עונות ישראל, כי הרבה המונים והרבה מחנות מוכנים לקבל הדבור ממנו כאשר הוא בא לקטרג, אשרי חלקו מי שיכול להשמר שלא יזכרו עונותיו למעלה ולא ישקיפו עליו להרע.

זוהר פרשת בא (מג ע"ב רועה הנאמן)

סוד ארבע פרשיות

וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם, מצוה זו להניח תפלה של יד ותפלה של ראש, הרי ביארנו סוד ארבע פרשיות שלהם בכמה מקומות, אבל

פרשה הראשונה קדש לי כל בכור זו היא פרשה הכוללת כל שאר פרשיות, קדש, זו קדושה העליונה, סוד חכמ"ה העליונה, שמשם הכל נתקדש בסוד אוצר העליון שנקרא קודש, פרשה שניה והיה כי יביאך זו בני"ה, שהרי בפרשה זו נזכר יציאת מצרים שהיה מצד היובל^[קמב] ועל כן התחילה שלה והי"ה, שהרי תיבה זו ביובל היא, ולפיכך שמו והי"ה כיון שאין והי"ה אלא במקום זה שהוא עתיד להמשך למטה להאיר הנרות ולהמצא במדרגה התחתונה^[קמג] והכל בסוד אחד, ולפי שהוא בדרך נסתר לא נקרא הקב"ה בשם זה בנגלה אלא שנמסר לחכמים להבין מעצמם, ולכך נרשמה פרשה זו בשם הקדוש בתיבה הזאת^[קמד] **פרשה שלישית שמע ישראל**, זהו סוד בחינת הימין שנקרא חס"ד עליון, שהוא המיוחד יחוד של הכל לארבעה צדדים^[קמה] והקב"ה מסדר בו סדר של כל העולם, וזה הוא המתפשט בכל הצדדים, אפילו בתוך תהומות התחתונים, ובזה ברא הקב"ה את העולם כאשר נתעטף הקב"ה בעטוף המאיר, וזה הוא המיוחד את היחוד, ולפיכך שמע נסמך לוהיה.. **פרשה רביעית הוא סוד דין הקשה**, השמרו לכם וגו', אלה הם תפילין של ראש, ותפילין שליד הם כדמיון זה בבית אחד, וכבר דרשנו בענינם והכל סוד אחד, קשר תפילין של ראש הוא דל"ת, וע"ז כתוב וראית את אחורי, ועל כן הוא לאחור, כי שם נקשר הכל בקשר אחד^[קמו] והיא כאשר מנחת אלה תפילין של יד מתקשרת בקשר אחר, שהוא סוד הברית הקדוש, וסוד זה הרי נתבאר בכמה מקומות, והכל סוד אחד, **זכאים הם ישראל היודעים סוד זה, וצריך האדם להניח תפילין בכל יום להיות בצורה העליונה**, ועליו כתוב (דברים כ"ח) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, ע"כ ר"מ.

זוהר פרשת בא (לט ע"א רועה הנאמן)

אין העולם מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן שלא חטאו

ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם, פתח רבי שמעון ואמר, בוא וראה כתוב (קהלת ז') את הכל ראיתי בימי הבלי וגו', וכי שלמה שמדרגות גבוהות של חכמה היו בו יותר מכל בני דורו, שכתוב (מלכים א' ה') ויחכם מכל אדם, אמר בימי הבלי, וכתוב הבל הבלים אמר קהלת, אלא סוד של הבל יקר הוא, והיינו הבל היוצא מן הפה, והסוד הוא שההבל ה יוצא מן הפה נעשה ממנו קול, **ולמדנו שאין העולם מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן שלא חטאו**, שלא חטאו ממש, וההבל נעשה מן רוח ומים, וכל מה שנעשה בעולם בהבל נעשה, וסוד הדבר שאותו הבל של התינוקות נעשה קול ומתפשט בעולם, והם שומרי העולם ושומרי העיר, זה שכתוב (תהלים קכ"ז) אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר..

זוהר פרשת זוהר

ומלכות, שאין יחוד והזדוגות בלי כח חסד שהוא כח האהבה, וזהו שכתוב עולם חסד יבנה. יש מקשים הלא גם פרשה רביעית מתחלת עם תיבת והיה, וי"ל שזה והיה היא המתקה להדינים של פרשה רביעית. **קמו**. פי' שכל ההשפעות מן ספירות העליונות מגיעות להמלכות.

קמב. עולם הבינה נקרא יובל כי הוא מקור החירות. **קמג**. היינו התכללות בינה עם מלכות שכל הארות מכל מיני שפע נובעות ממקור הבינה, ולפיכך יש שם צירוף והי"ה מהשם הוי"ה ב"ה, וזהו שאמרו חז"ל והי"ה יגיד שמחה. **קמד**. שתתחיל בתיבת והיה. **קמה**. שם חכמה ובינה תפארת

זוהר פרשת פקודי (רנה).

ובסודי ההיכלות נזכר שבהיכל השלישי עומדים שני שרים יהודיה ועזריאל, ולא העומדים כל אחד ואחד על י"ב אלפים ממונים אחרים, וכלם נקראים יתדות המשכן, והם ממונים על אותו הבל של התינוקות העמלים בתורה לקיים את העולם, והם לוקחים הבל ההוא ומעלים אותו למעלה, וכל הבל והבל של אותן התינוקות לומדי התורה לקיים את העולם נעשה ממנו רוח אחד, ואותו הרוח עולה למעלה ונתעטר בעטרה קדושה, ונתמנה להיות שומר העולם.. ועוד עומדים שם שני שרים אחרים עססניה ואדיריה, הם ממונים על י"ב אלפים ממונים אחרים כל אחד ואחד כמו שאמרנו, והם ממונים להכריז בכל הרקיעים על כל אותן המעבירים את בניהם מן התורה, ומרחיקים להם ממנה שלא ילמדו בה, אז יוצאים אלו השרים ומכריזים ואומרים, אוי לפלוני שהעביר את בנו מן התורה, אוי לו שנאבד מעולם הזה ומעולם הבא.

זוהר פרשת ואתחנן (רסה ע"א)

כשבא לצאת מפתח ביתו פוגע במזוזה, מתחברים עמו ד' מלאכים קדושים ויוצאים עמו מפתח ביתו

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, אמר רבי שמעון בשעה שהאדם משכים בחצות הלילה ועומד ועוסק בתורה עד שמאיר הבקר, ובבקר מניח תפילין בראשו ותפילין ברושם הקדוש בזרועו, ומתעטף בטלית של מצוה, **וכשבא לצאת מפתח ביתו פוגע במזוזה רשום השם הקדוש בפתח ביתו, מתחברים עמו ד' מלאכים קדושים ויוצאים עמו מפתח ביתו,** מלוים אותו לבית הכנסת ומכריזים לפניו, תנו כבוד לתמונת המלך הקדוש, תנו כבוד לבנו של המלך לפניו הכבוד של המלך, רוח הקודש שורה עליו ומכריז ואומר (ישעי' מ"ט) ישראל אשר בך אתפאר, ורוח הקדוש הוא עולה למעלה ומעיד עליו לפני מלך הקדוש, אז פקוד מלך העליון לרשום לפניו כל אותן בני היכלו, כל אותן הידועים לפניו, זה שכתוב ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה' ולחושבי שמו, מהו ולחושבי שמו, כמו שכתוב וחושבי מחשבות, אלה העושים לשמו אומנות התפילין, אומנות הציצית, אומנות המזוזה, אלה הם חושבי שמו שכתוב וחושבי מחשבות, ולא עוד אלא שהקב"ה משתבח בו ומכריז עליו בכל העולמות, ראו מה בריה עשיתי בעולמי.. ובוא וראה כמה יש להם לאנשים לשמור דרכיהם, בשביל שיעסקו בעבודת רבונם ויזכו לחיי עולם, תחת כסא המלך הקדוש יש מדורים עליונים, ובמקום ההוא של הכסא נקשרת מזוזה^[קמז] להנצל מכמה שרי הדינים המזומנים להתגבר בהם בהאנשים בעולם ההוא, כדמיון זה עשה הקב"ה לישראל ונתן להם מצות התורה, בשביל שיעמלו בה וינצלו בעולם הזה מכמה שרי הדינים, מכמה מקטריגים הפוגעים בהם בהאנשים בכל יום, (דף רסה ע"ב) רבי חייא אמר כל מי שרוצה לשמרו דרכיו אל יעבור על המים ששופכים לפני הפתח, לפי ששם שורה שד אחד, והוא בין שתי מזוזות

זוהר פרשת ואתחנן (רסה ע"א)

קמז. ספירת המלכות היא הפתח והשער לכל העולמות, ונקראת שערי צדק, וענין המזוזה דשם

הפתח, ופניו כנגד הפתח, ומביט בכל מה שעושים בבית, על כן יזדהר האדם מלשפוך מים בין שתי [מזוזות] השער, רבי יצחק אמר מים צלולים אין חשש, והוא שלא ישפוך אותם דרך בזיון, מה הטעם, לפי שאז יש לו רשות להזיק, ולא עוד אלא שיחזור ויקרב ראשו נגד הבית, ובכל מה שמביט מביא מארה, ויש לו שס"ה משמשים כמספר ימות השנה שהוא שולט עליהם, וכלם יוצאים עם האדם כשיוצא מפתח ביתו, אמר רבי אלעזר כל זה בקש הקב"ה כדי לשמור לישראל, והתקין שמו הקדוש למעלה שהוא התורה, וכל התורה שם קדוש אחד היא, ומי שעוסק בתורה הוא עוסק בשמו, בוא וראה שצריך האדם לרשום בפתח הבית שם הקדוש שהוא האמונה של הכל[קמח] שהרי בכל מקום שהשם הקדוש נמצא מינים הרעים לא נמצאים שם, ואין יכולים לקטרג לו לאדם, כמו שכתוב לא תאונה אליך רעה וגו', המקום שפתח בית העליון שורה נקרא מזוזה, שהוא תקון הבית ופתח הבית, מאותה המזוזה בורחים שרי המשפט שרי הדינים ואין נמצאים שם, וכנגד זה למטה כאשר האדם מתקן מזוזה לפתח הבית, והשם הקדוש הזה נרשם באותיות, זה האדם מתעטר בעטרות רבונו, ואין קרבים לפתח ביתו מינים הרעים ואין נמצאים שם.

זוהר פרשת ואתחנן (107).

אמר הקב"ה לישראל, הרבה מקטרוגים מזומנים לנגדכם, תתעמלו בעבודתי ואני אשמור אתכם מבחוץ

פתח רבי אבא ואמר (משלי ל') תחת שלש רגזה ארץ וגו', תחת עבד כי ימלוך וגו', ושפחה כי תירש גבירתה איזו ארץ, זו ארץ ישראל, תחת עבד כי ימלוך, אלה הם שאר שרי העמים כאשר ניתנה ממשלה לאחד מהם, וזהו שכתוב אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים, ושפחה כי תירש גבירתה, זו היא השפחה שהרג הקב"ה חילות שלה במצרים, וארץ ישראל גבירתה נקראת, ובוא וראה מצד שפחה ההיא יוצאים כמה מלאכי חבלה מקטרוגים כנגד ישראל לקטרג להם, והקב"ה עשה להם לישראל שמירה, כאב הרוצה לשמור את בנו מהכל, **אמר הקב"ה לישראל, הרבה מקטרוגים מזומנים לנגדכם, תתעמלו בעבודתי ואני אשמור אתכם מבחוץ**, אתם תהיו נזמנים בבתיכם בפנים וישנים במטותיכם, ואני אשמור אתכם מבחוץ ומסביב למטותיכם, ובוא וראה בשעה שאותן מינים הרעים קרבים לפתח האדם, זוקפים ראשיהם ומסתכלים בשם הקדוש הנראה מבחוץ, שהוא השם שדי מוכתר בכתריו, שם הזה שולט על כלם, ממנו מפחדים ובוחרים ואין קרבים לפתח האדם, א"ל רבי יצחק אם כן ירשום האדם זה השם בלבד בפתח הבית ולא יותר, ולמה כל הפרשה, א"ל נכון הדבר, שהרי שם הזה אינו מתעטר אלא באותן האותיות שכלן נרשמות ברושם המלך, וכאשר נכתבת כל הפרשה אז שם הזה מתעטר בכתריו, ויוצא המלך בכל צבאיו, כלם רשומים ברושם המלך, אז מפחדים ממנו ובורחים מלפניו.

זיו הזוהר
 היינו השם אדנ"י, כי מזוז"ה בגי' אדנ"י. **קמח**. זהו משגיח על העולם בהשגחה פרטיות ומשדד השם שד"י המורה על עיקר האמונה שהקב"ה מערכת השמים והנהגה הטבעיות כרצונו.

לכך שדי נרשם מבחוץ כנגד שם הזה, והיה מבפנים שדי מבחוץ שיהיה האדם נשמר מכל הצדדים מבפנים ומבחוץ

בוא וראה והיה הוא שם הקדוש מלמטה למעלה, ולכך שדי נרשם מבחוץ כנגד שם הזה, והיה מבפנים שדי מבחוץ^[קמט] שיהיה האדם נשמר מכל הצדדים מבפנים ומבחוץ, וא"ר אבא כמה חילות קדושים נזמנים באותה שעה שמניח האדם מזוזה לפתחו, כלם מכריזים ואומרים זה השער לה' וגו', אשרי חלקם של ישראל, אז ניכרים ישראל שהם בני המלך הקדוש, שהרי כלם נרשמים ממנו, נרשמו בגופיהם ברושם הקדוש, נרשמים בבגדיהם בעטוף טלית של מצוה, נרשמים בראשיהם בהכתים של התפילין בהשם של רבונם, נרשמים בידיהם ברצועות של קדושה, נרשמים בנעליהם בנעל של מצות חליצה, נרשמים בשדה בזריעה ובקצירה, נרשמים בבתיהם במזוזה של הפתח, בכל נרשמים שהם בני מלך העליון אשרי חלקם.

זוהר פרשת ואתחנן (107).

זה האיש המשים רושם הקדוש לביתו בדברי השם העליון זה נשמר מהכל

עוד אמר רבי אבא כתוב (תהלים קכ"א) ה' ישמר צאתך ובאך מעתה ועד עולם, ישרם צאתך מובן, אבל ובואך מה ענינו, הלא מי שנכנס לבית אינו מתירא, אלא זה האיש המשים רושם הקדוש לביתו בדברי השם העליון זה נשמר מהכל, כאשר יצא האיש מביתו זה הרוח השוכן אצל פתח ביתו זוקף ראשו ורואה שהרושם הקדוש נקבע בפתחו, הוא מלוה לו ושומרו, כאשר נכנס לביתו הוא מכריז לפניו, הזהרו בכבוד תמונת המלך הקדוש, וכל זה בשביל רושם אותו השם הקדוש שנרשם בפתחו, ולא די לו לאיש שנשמר בביתו, אלא שהקב"ה שומרו כאשר נכנס וכאשר יוצא, ככתוב ה' ישמר צאתך ובאך מעתה ועד עולם, זכאים הם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, בוא וראה זה רוח הרע השוכן לפני הפתחים, וי לו לאיש שאינו יודע להזהר ממנו, ולא נרשם בפתח ביתו שם הקדוש העליון שיהיה נמצא עמו, שהרי יש לרוח רע הזה שם"ה משמשים מקטרגים, כל אחד משמש ביומו, וכלם נמצאים עמו כל ימות השנה ומקטרגים עליו למעלה ולמטה, וכלם נמצאים אצלו ביום ובלילה, ביום לקטרג לו, ובלילה לצער אותו בחלומות רעים^[קכ] כשיוצא מביתו מקטרגים עליו, כשנכנס ישימו ידיהם על כתפו ואומרים עליו, וי לו לפלוני שיצא מרשות רבוננו, וי לו לפלוני בעולם הזה ובעולם הבא, לפיכך צריכים בני האמונה להיות רשומים בכל, להיות רשומים ברשום של רבונם, שיזדעזעו מהם כל הצדדים של מינים הרעים, ויהיו נשמרים בעולם הזה ובעולם הבא, אשרי חלקם של ישראל, עליהם כתוב (ישעי' ס') ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ וגו'.

זיו הזוהר
קמט. היינו התחלת פרשת והיה אם שמוע. קנ. מכאן נשמע שטוב לבדוק המזוזות לחלומות

זוהר פרשת ואתחנן (רסג ע"ב - רועה הנאמן)

האדם אינו נשמר אלא בשמירת הקב"ה, שהוא שומרו תמיד ועומד בפתח והאדם בפנים וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, מצוה זו שיקבע האדם מזוזה לפתחו, להיות כל אדם נשמר מעם הקב"ה בצאתו ובביאתו, וזה הסוד ה' ישמר צאתך ובאך מעתה ועד עולם, לפי שסוד המזוזה הוא קיים תמיד להפתח, וזה הוא הפתח שלמעלה, וזאת היא המדרגה שנקראת שומר להמצא בשמירה, שהאדם אינו נשמר אלא בשמירת הקב"ה, שהוא שומרו תמיד ועומד בפתח והאדם בפנים, ועוד כדי שלא ישכח האדם זכרונו של הקב"ה לעולם, וזה הוא כדמיון מצות ציצית, ככתוב וראיתם אותו וזכרתם וגו', כיון שרואה האדם לזכרון הזה נזכר בעצמו לעשות מצות רבונו, והמזוזה היא סוד האמונה כנגד ב' המדרגות כלל של בחינת זכר ובחי' נקבה כאחד^[קנא] בספר של שלמה המלך נמצא, שקרוב לפתח נודמן שד אחד, ויש לו רשות לחבל, והוא עומד לצד שמאל, כשיוצא האדם נושא עיניו ורואה סוד השם הקדוש של רבונו וזוכר אותו, בעבור זה אין ביכולת אותו השד להרע לו, ואפשר תשאל אם כן כשיוצא האדם מפתחו לחוץ הרי אז שד ההוא עומד לימינו והמזוזה לשמאלו, ואיך נשמר האדם ביציאתו אם השמירה שורה לשמאלו, אלא כל מה שעשה הקב"ה כל דבר ודבר נמשך אחר מינו, באדם קיימים שני כחות, אחד מימין ואחד משמאל, זה של ימין נקרא יצר הטוב, וזה של שמאל נקרא יצר הרע, כשיצא האדם מפתח ביתו שד ההוא נושא עיניו ורואה ליצר הרע ששורה לשמאלו, אז נמשך השד לצד השמאל וסר מצד הימין, ובצד השמאל הלא שם נמצא השם של רבונו לכך אין ביכולתו לקרב אליו ולהרע לו, ויוצא האדם וניצל ממנו, וכשנכנס הלא אז שם הקדוש נמצא לימינו ואינו יכול לקטר עמו, ולכך צריך האדם להיות נזהר שלא יהיה נמצא טנוף ולכלוך בפתח ביתו ואל ישפך לשם מים עכורים, שלא יעשה קלון אצל שם רבונו, ועוד שעל ידי זה יש לו רשות למחבל ההוא להזיק, ולפיכך יהיה האדם נזהר מזה, גם יהיה נזהר שלא יחסר מפתח ביתו שם רבונו, וכאשר האדם מתקן מזוזה לפתחו אז יצר הרע ואותו השד בעל כורחם שומרים אותו ואומרים, זה השער לה' צדיקים יבאו בו, וכאשר לא נמצאה מזוזה בפתח ביתו, אז אותו יצר הרע והשד ההוא מתחברים יחד, משימים ידיהם על ראשו בשעה שנכנס ויוצא, ומכריזים ואומרים וי לו לפלוני שהרי יצא מרשות רבונו, ומן הזמן ההוא עומד בלי שמירה, שאין מי שישמרו אותו, הרחמן יצילנו, ע"כ ר"מ.

זוהר פרשת ויצא (קסג ע"ב)

ונשגב ה' לבדו - הוא בלבדו כמו שנאמר ואין עמו אל נכר, לפי שיתבטל כח הטומאה מן העולם, ולא ישאר למעלה ולמטה אלא הקב"ה בלבד לא יתיצב איש בפניכם וגו', אמר רבי אבא אשרי חלקם של ישראל שהם עליונים על האומות עכו"ם, לפי שמדרגתם למעלה, ומדרגת האומות עכו"ם למטה, אלה בצד

זיו הזוהר
 רעים. קנא. כי פרשת שמע היינו תפארת עלמא דדכורא, והיה אם שמוע מלכות עלמא דנוקבא.

הקדושה, ואלו בצד הטומאה, אלה לימין ואלו לשמאל, כיון שנחרב בית המקדש מה כתוב (איכה ב') השיב אחור ימינו מפני אויב, ולפיכך כתוב הושיעה ימינך וענני, השמאל נתגבר והטומאה נתחזקה עד שיבנה הקב"ה את בית המקדש, ויתקן העולם על תקונו, ויחזרו כל הענינים להיות כראוי, ויבער צד הטומאה מן העולם, ככתוב (זכרי' י"ג) ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ וגו', וכתוב (ישעי' כ"ה) בלע המות לנצח וגו', וישאר הקב"ה בלבדו, כמו שכתוב (שם ב') והאלילים כליל יחלוף, וכתוב ונשגב ה' לבדו וגו', הוא בלבדו כמו שנאמר ואין עמו אל נכר, לפי שיתבטל כח הטומאה מן העולם, ולא ישאר למעלה ולמטה אלא הקב"ה בלבדו, וישראל עם הקדוש לעבודתו, ויהיו נקראים קדוש, שכתוב (שם ד') והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו, כל הכתוב לחיים בירושלים, ואז יהיה מלך אחד למעלה ולמטה, וישראל עם אחד לעבודתו, כמו שכתוב (ד"ה א' י"ז) ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

